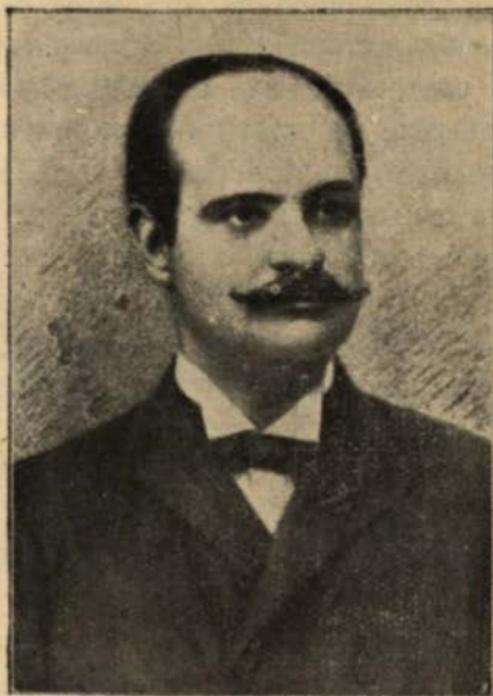

съ магарешкия ревъ. Азъ предположихъ, че последния часъ на селото е дошълъ. . .

Но скоро всичко се обясни. Турцитѣ бѣха събрали тѣлпа мѫже и жени, стари и млади, и ги караха предъ щиковетѣ си къмъ нась. Тѣ мислѣха, че по тоя начинъ ще ни турятъ на тѣсно — да стреляме върху

Иванъ Гарвановъ,¹⁾

свои или да се предадемъ. Но когато селени и селенки се изсипаха около плѣвнята съ плачъ и заклинания да не стреляме, ние изпразнихме пушките си надъ главитѣ имъ съ викове „назадъ“! И тѣ бѣгаха, като се размѣстваха съ дебнящите подире имъ турци, които излагаха гърбовете си на повторните ни изстrelи.

¹⁾ Македонски революционеръ, единъ отъ основателите на Македонската революционна организация, род. въ Стара-Загора презъ 1869 г. Падна отъ измѣническа ржка на 10 декември 1907 г.